

מקרא-kev: ◊ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ♪ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	--

זבחים-המזבח מקדש		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
פירשו לא יעלו וכו'.												■
לא שנו אלא שפירשו כלפי מטה, אבל כלפי מעלה - קרובי הוא דאקריבו לעיכול.	רבי זירא:											◊
ואפילו פירשו?											♪	
הכי קאמר: לא שנו אלא שפירשו לאחר זריקה, אבל פירשו קודם זריקה, אתאי זריקה ושריתניהו אפי' למעבד מינייהו קתא דסכיני.	רבה:											◊
נאמר (ויקרא ז) לו יהיה בעולה, ונאמר (ויקרא ז) לו יהיה באשם, מה אשם - עצמותיו מותרין, אף עולה - עצמות מותרין.	סבר לה כי הא דאמר רבי יוחנן משום רבי ישמעאל:											◊
מופני, דאי לא מופני, איכא למיפרך:												◊
מה לאשם שכן בשרו מותר											♪	◊
לו יהיה יתירא כתיב.											!	◊
עצמות קדשים - לפני זריקה מועלין בהן, לאחר זריקה אין מועלין בהן, ושל עולה - מועלין בהן לעולם	מתיב רב אדא בר אהבה:											◊
אימא: ושל עולה, פירשו לפני זריקה - אין מועלין בהן, לאחר זריקה - מועלין בהן לעולם.												◊
ופליגא דר"א												◊
פירשו לפני זריקה - מועלין בהם, לאחר זריקה - לא נהנין ולא מועלין.	דא"ר אלעזר:											◊
וכולן שפקעו מעל גבי המזבח - לא יחזיר.												■
וכן גחלת שפקעה מעל גבי המזבח - לא יחזיר.												◊
איברים שפקעו מעל גבי המזבח, קודם חצות - יחזיר ומועלין בהן, לאחר חצות - לא יחזיר ואין מועלין בהם.												■
כשם שהמזבח מקדש את הראוי לו, כך הכבש מקדש.												■
כשם שהמזבח והכבש מקדשין את הראוי להן, כך הכלים מקדשין.												■
ה"ד?												^
אי דאית בהו ממש												!
אפילו לאחר חצות נמן												♪
אי דלית בהו ממש												!
אפי' קודם חצות נמי לא												♪
לא צריכא, בשרירי.												!
מנא הני מילי?												^
כתוב אחד אומר: (ויקרא ו) כל הלילה והקטיר, וכתוב אחד אומר: (ויקרא ו) כל הלילה והרים חלקיהו, חציו להקטרה וחציו להרמה.	רב:											!
בכל יום תורם את המזבח מקרות הגבר או סמוך לו מלפניו ומאחריו, ביום הכיפורים - בחצות, ברגלים - באשמורת הראשונה	מתיב רב כהנא:											◊
ואי סלקא דעתך מחצות דאורייתא, היכי מקדמינן												♪
ממשמע שנאמר כל הלילה, איני יודע שעד הבקר? מה תלמוד לומר עד בקר? תן בקר לבקרו של לילה, הלכך כל יומא מקרות הגבר סגי, ביום הכיפורים משום חולשא דכהן גדול - מחצות, ברגלים דנפישו קרבנות דקדמי אתו ישראל - מאשמורת הראשונה	רבי יוחנן:											!

<p> disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה ◊ insertion of an earlier segment-קודמת של פיסקה קודמת < story-מעשה O </p>	<p> statement-מימרא ■ challenge-קושיא ? question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■ </p>
---	---

מקרא-**key**:

זבחים-המזבח מקדש		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	כ	ט	ז	ח	ו	ה	ד	ג	ב	א	
לא היתה קריית הגבר מגעת עד שהיתה עזרה מלאה מישראל.	כדקתני סיפא:											פז:
פירשו קודם הצות והחזירין אחר הצות - רבה אמר: הצות שני עוכלתן	איתמר: [רבה]									♦	■	פז:
עמוד השחר עוכלתן.	רב חסדא:									♦	■	פז.
מאי טעמא דרב חסדא? ומה הצות שאין עושה לינה עיכול, עמוד השחר שעושה לינה אינו דין שעושה עיכול.	בי רב:									■	◊	פז.
פירשו קודם הצות והחזירין לאחר עמוד השחר - רבה אמר: הצות שני עוכלתן	[רבה]									♦	■	פז.
אין בהן עיכול לעולם.	רב חסדא:									♦	■	פז.
ומאן לימא לן דהצות בראש המזבח משויא להו עיכול? דילמא כל היכא דמשכחא להו משויא להו עיכול.	מתקיף לה רב יוסף:									◊	◊	פז.
הלכתא כרב יוסף.	שלחו מתם:									■		פז.
פירשו קודם הצות והחזירין אחר הצות - לא נהנין ולא מועלין.	איתמר נמי, א"ר חייא בר אבא:									■	◊	פז.
ופירשו קודם הצות והחזירין לאחר הצות - יוצאין מידי מעילה.	כן תנא בר קפרא:									■		פז.
וכי מאחר דשלחו מתם הילכתא כרב יוסף, וא"ר חייא בר אבא, וכן תני בר קפרא, רבה ורב חסדא במאי פליגי?	רב פפא לאביי:									◊	◊	פז.
בשמנים.	אמר ליה: [אביי]									!	◊	פז.
לינה מועלת בראשו של מזבח, או אינה מועלת בראשו של מזבח?	בעא מיניה רבא מרבה:									^	◊	פז.
היכי דמי?										^		פז.
אילימא דלא ירדו										!		פז.
השתא לנו בעזרה אמרת דלא ירדו, בראשו של מזבח מיבעיא?										◊		פז.
ואלא דירדו										!	◊	פז.
לשלחן מדמינן לה										^	◊	פז.
אפילו הן על השלחן ימים רבים אין בכך כלום	דתנו:									■	^	פז.
או דילמא לקרקע מדמינן?										^		פז.
אין לינה בראשו של מזבח.	א"ל: [רבה]									!	◊	פז.
קיבלה מיניה או לא?										^	◊	פז.
איברים שלנו בעזרה - מקטר והולך כל הלילה, לן בראשו של מזבח - מקטר והולך לעולם	ת"ש, דאיתמר:									!	◊	פז.
ירדו רבה אמר: יעלו	[רבה]									♦	■	פז.
לא יעלו	רבא:									♦	■	פז.
ש"מ לא קיבלה מיניה, ש"מ.										!		פז.
וכשם שהמזבח מקדש כו'.											■	פז.
(שמות כט) הנוגע במזבח - אין לי אלא מזבח, כבש מנין? ת"ל: את המזבח, כלי שרת מניין? ת"ל (שמות ל) כל הנוגע בהם יקדש.	תנו רבנן:									■	◊	פז.
כלי שרת מהו שיקדשו את הפסולין?	בעא מיניה ר"ל מר"י:									^	◊	פז.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה	statement-מימרא קושיא-challenge ^שאלה-question !תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

זבחים-המזבח מקדש		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כשם שהמזבח והכבש מקדשין את הראוי להן, כך כלים מקדשין	א"ל[רבי יוחנן], תניתיה:											ז
לכתחילה ליקרב קמיבעי לי.	א"ל: [ריש לקיש]											ז
שקיבלו פסולין וזרקו את דמו	[רבי יוחנן]הא נמי תנינא:											ז
מאי לאו שקיבלו פסולין וזרקו פסולין												ז
לא, שקיבלו פסולין, א"נ שזרקו פסולין.												!
אזכר מזבח כמזבח דמי או לא?	[אבעיא להו]											ז
כשם שהמזבח מקדש, כך כבש מקדש	ת"ש:											!
ואי אמרת אזכר מזבח לאו כמזבח דמי, אזכר נמי לאו ככבש דמי, היכי מסיק ליה מכבש למזבח? הוה ליה ירוך												!
דנגד ליה.												ז
והא אזכר יש בין כבש למזבח												ז
רובו לכבש ככבש, רובו למזבח כמזבח.												!
תיפשוט מהא הא דבעי רמי בר חמא:												ז
יש חיבור לעולין או לא?	[בעי רמי בר חמא]											ז
תיפשוט דיש חיבור												ז
הא לא קשיא, תיפשוט.												!
ואי אמרת אזכר מזבח כמזבח דמי, עולת העוף דפסלה במחשבה היכי משכחת לה? הא קלטה מזבח.	מתקיף לה רבא בר רב חנן:											ז
אלמה לא? משכחת לה כגון דאמר: הריני מולקה על מנת להורידה למחר ולהעלותה ולהקטירה.	מתקיף לה רב שימי בר אשי:											!
הניחא לרבא, דאמר: לינה מועלת בראש המזבח, אלא לרבא דאמר: אין לינה מועלת בראש המזבח, ליתא למחשבתן												ז
לרבא נמי, משכחת לה כגון דאמר: הריני מולקה על מנת להורידה קודם עמוד השחר ולהעלותה לאחר עמוד השחר.												!
להך גיסא מיהא תיפשוט, דאזכר מזבח כמזבח דמי, דאי ס"ד אזכר מזבח לאו כמזבח דמי, חטאת העוף פסולה היכי מזה מדמה? הוה ליה ירוך, שאר פסולים היכי זריק להו מדמה?												ז
דמגע להו.												!
הא הזאה היא מיצוי היא?, הא זריקה שפיכה היא?												ז
ועוד, דרך הזאה בכך דרך זריקה בכך?												ז
אי דנקט להו בראש - המזבח ה"נ, כי קאמר - דתלנהו בקניא, מאי?	רב אשי:											ז
תיקו.												!
כלי הלח מקדשין את הלח, ומדות יבש מקדשות את היבש.												■
אין כלי הלח מקדשת את היבש, ולא יבש מקדש את הלח.												■
כלי הקודש שניקבו, אם עושין בהן מעין מלאכתן שהיו עושין והן שלימים - מקדשין, ואם לאו - אין מקדשין.												■
וכולן אין מקדשין אלא בקודש.												■

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

זבחים-המזבח מקדש		Talmud Navigator																												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ									
לא שנו אלא מדות, אבל מזרקות מקדשין, שנאמר: - שניהם מלאים סולת.	שמואל:																				■	◊								
מנחה, לחה היא	רב אחא מדיפתי לרבינא:																					⚡	◊							
לא נצרכה אלא ליבש שבה.	א"ל: [רבינא]																						!	◊						
איבעית אימא: מנחה לגבי דם כיבש דמי.																								!	◊					
כלי שרת אין מקדשין אלא שלימין, אין מקדשין אלא מלאין, אין מקדשין אלא מתוכן	שמואל:																								■	◊				
אין מקדשין אלא שלימין ומלאים ומבפנים.	ואמרי לה:																								■	◊				
מאי בינייהו?																										⚡				
איכא בינייהו: בירוצי מדות.																											!	◊		
אין מקדשין אלא שלימין ומלאים ומתוכן ובפנים.	במתנתא תנא:																										■			
לא שנו אלא שאין דעתו להוסיף, אבל דעתו להוסיף - ראשון ראשון קודש.	רבי אסי א"ר יוחנן:																											■	◊	
מלאין - אין מלאין אלא שלימין.	תניא נמי הכי:																											■	■	
אימת? בזמן שאין דעתו להוסיף, אבל דעתו להוסיף - ראשון ראשון קודש.	רבי יוסי:																											■	■	
אין כלי הלה מקדש וכו'.																												■	<	
אין מקדשין ליקרב, אבל מקדשין ליפסל.	רב, ואיתימא רב אסי:																											■	◊	
איכא דמתני לה אהא:																												■	◊	
אין מביאין מנחות ונסכים ומנחה בהמה וביכורים מן המדומע, ואין צ"ל מערלה וכלאי הכרם, ואם הביא - לא קדש	[תניא]																											■	■	◊
לא קדש ליקרב, אבל קדש ליפסל.	רב, ואיתימא רב אסי:																											■	◊	
כלי קדש שניקבו - אין מתיכין אותן, ואין מתיכין לתוכן אבר, נפגמו - אין מתקנין אותן, סכין שנפגם - אין משחזרין את פנימיה, נשמטה - אין מחזרין אותה	ת"ר:																											■	◊	
סכין מטרפת היתה במקדש, ונמנו עליה כהנים וגנזוה.	אבא שאול:																											■	◊	
בגדי כהונה אין עושין אותם מעשה מחט אלא מעשה אורג, שנאמר: (שמות כח) מעשה אורג	ת"ר:																											■	◊	
נתגעלו, אין מכבסין לא בנתר ולא באהל.																												■		
הא במים מכבסין?																													⚡	
ה"ק: הוגעו במים - מכבסין אותו בנתר ואהל, הוגעו לנתר ואהל - אף במים אין מכבסין.	אביי:																											■	◊	
אין מכבסין אותן כל עיקר, שאין עניות במקום עשירות.	יש אומרים:																											■	◊	
מעיל כולו של תכלת היה, שנאמר: (שמות לט) ויעש את מעיל האפוד כליל תכלת.	ת"ר:																											■	◊	
שוליו כיצד?																												■	◊	
מביא תכלת וארגמן ותולעת שני שזורין, ועושה אותן כמין רימונים שלא פיתחו פיהן וכמין קונאות של קולסות שבראשי תינוקות, ומביא שבעים ושנים גזין שבהן שבעים ושנים עינבלין, ותולה בהן שלשים וששה בצד זה ושלשים וששה מצד זה	[ת"ק]																											■	■	◊
שלשים וששה היו, שמונה עשרה מצד זה ושמונה עשרה מצד זה.	רבי דוסא אומר משום רבי יהודה:																											■	■	◊

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ! שאלה-question ^ תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

זבחים-המזבח מקדש		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כמהלוקת כאן כך מהלוקת במראות נגעים	רבי עיניני בר ששון:											◊	פה:
מראות נגעים - רבי דוסא בן הרכינס אומר: ל"ו	דתנן: [רבי דוסא בן הרכינס]					◆						◊	פה:
שבעים ושנים.	עקביא בן מהללאל					◆						◊	פה:
למה נסמכה פרשת קרבנות לפרשת בגדי כהונה? לומר לך: מה קרבנות מכפרין, אף בגדי כהונה מכפרין.	ואמר רבי עיניני בר ששון:											◊	פה:
כתנת מכפרת על שפיכות דם, שנאמר: (בראשית לו) וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכנת בדם.												◊	פה:
מכנסים מכפרת על גילוי עריות, שנאמר: (שמות כח) ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה.												◊	פה:
מצנפת מכפרת על גסי הרוח.												◊	פה:
מנין?										^			פה:
יבא דבר שבגובה ויכפר על גובה.	רבי חנינא:											!	פה:
אבנט מכפר על הרהור הלב, אהיכא דאיתיה.												◊	פה:
חושן מכפר על הדינון, שנא': (שמות כח) ועשית חושן משפט.												◊	פה:
אפוד מכפר על עבודת כוכבים, שנאמר: (הושע ג) אין אפוד ותפרים.												◊	פה:
מעיל מכפר על לשון הרע.												◊	פה:
מנין?											^		פה:
יבא דבר שבקול ויכפר על קול הרע.	רבי חנינא:											!	פה:
וציץ מכפר על עזות פנים, בציץ כתיב: (שמות כח) והיה על מצח אהרן, ובעזות פנים כתיב: (ירמיהו ג) ומצח אשה זונה היה לך.												◊	פה:
איני?											⚡		פה:
שני דברים לא מצינו להן כפרה בקרבנות ומצינו לו כפרה ממקום אחר, ואלו הן: שפיכות דמים ולשון הרע, שפיכות דמים מעגלה ערופה, ולשון הרע מקטרת	והא"ר יהושע בן לוי:											⚡	פה:
מנין לקטרת שמכפרת? שנאמר: (במדבר טז) ויתן את הקטרת ויכפר על העם	דתני רב חנניה:											⚡	פה:
על מה קטורת מכפרת? על לשון הרע, יבא דבר שבחשאי ויכפר על מעשה חשאי	ותני דבי רבי ישמעאל:											⚡	פה:
קשיא לשון הרע אלשון הרע, קשיא שפיכות דמים אשפיכות דמים												⚡	פה:
לא קשיא: הא דידיע מאן קטליה, הא דלא ידיע מאן קטליה.												!	פה:
אי דידיע מאן קטליה בר קטלא הוא												⚡	פה:
במזיד ולא אתרו ביה.												!	פה:
ולשון הרע אלשון הרע נמי לא קשיא: הא בצינעא, הא בפרהסיא.												!	פה:
הדרן עלך המזבח מקדש												◊	

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

זבחים-כל התדיר	Talmud Navigator												
	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כל התדיר מחבירו קודם את חבירו												■	פ.ט.
התמידין קודמין למוספין												■	פ.ט.
מוספי שבת קודמין למוספי ר"ה												■	פ.ט.
מוספי ר"ה קודמין למוספי ר"ה												■	פ.ט.
שנאמר: (במדבר כח) מלבד עולת הבקר אשר לעולת התמיד תעשו את אלה.												■ ◊	פ.ט.
מנא לן?												^	פ.ט.
מנא לן? כדקאמר טעמא מלבד עולת הבקר												ז	פ.ט.
דילמא תמידין הן דקדמו למוספין משום דתדירי, מוספין למוספין מנ"ל?												^	פ.ט.
דאמר קרא (במדבר כח) כאלה תעשו ליום שבעת ימים, אלה כאלה.	רבי אילעא:											!	פ.ט.
והאי מיבעי ליה לגופיה												ז	פ.ט.
א"כ, ניכתוב אלה תעשו ליום.												!	פ.ט.
אי כתב אלה תעשו ליום שבעת הימים, ה"א: אלה לשבעת הימים												ז	פ.ט.
ליום כתיב.												!	פ.ט.
ואכתי אימא: אלה ליום, אבל שאר יומי לא ידענא כמה												ז	פ.ט.
אמר קרא: תעשו, שיהו כל העשיות שוות.												!	פ.ט.
מגופה דקרא, אם כן, לימא קרא מלבד עולת הבקר ותישתוק, אשר לעולת התמיד ל"ל? למימר, דהך דתדירא תיקדום.	אביי:											!	פ.ט.
כל המקודש מחבירו קודם את חבירו:												■	פ.ט.
דם החטאת קודם לדם העולה, מפני שהוא מרצה												■ ◊	פ.ט.
איברי עולה קודמין לאימורי חטאת, מפני שהוא כלי לאישים												■ ◊	פ.ט.
חטאת קודמת לאשם, מפני שדמה ניתן על ד' קרנות ועל היסוד												■ ◊	פ.ט.
אשם קודם לתודה ואיל נזיר מפני שהוא קדשי קדשים												■ ◊	פ.ט.
תודה ואיל נזיר קודמים לשלמים, מפני שהן נאכלין ליום אחד וטעונין לחם												■ ◊	פ.ט.
השלמים קודמין לבכור, מפני שהן טעונין מתן ד' וסמיכה ונסכים ותנופות חזה ושוק												■ ◊	פ.ט.
הבכור קודם למעשר, מפני שקדושתו מרחם ונאכל לכהנים												■ ◊	פ.ט.
המעשר קודם לעופות, מפני שהוא זבח ויש בו קודש קדשים דמו ואימוריו												■ ◊	פ.ט.
העופות קודמין למנחות, מפני שהן מיני דמים												■ ◊	פ.ט.
מנחת חוטא קודם למנחת נדבה, מפני שהוא בא על חטא												■ ◊	פ.ט.
חטאת העוף קודמת לעולת העוף, וכן בהקדישה.												■ ◊	פ.ט.
מנא הני מילי?												^	פ.ט.

<p>disputants-חולקים ♦ ◇ גקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה O</p>	<p>■ מימרא-statement ♪ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

זבחים-כל התדיר		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	פט:	
(במדבר ח) ופר שני בן בקר תקח לחטאת.	דת"ר:											!	◇	פט:
אם בא ללמד שהן שנים, הרי כבר נאמר ועשה את האחד חטאת ואת האחד עולה, מה ת"ל ופר שני בן בקר תקח לחטאת?											!			פט:
שיכול שיהא חטאת קודמת לכל מעשה עולה? ת"ל: ופר שני בן בקר תקח לחטאת											!			פט:
אי פר שני, יכול תהא עולה קודמת לחטאת לכל מעשה?											!			פט:
ת"ל: ועשה את האחד חטאת ואת האחד עולה, הא כיצד? דם חטאת קודמת לדם עולה, מפני שמרצה.												!	◇	פט:
איברי עולה כ'.													◇	פט:
ואמאי? מתנה קמייתא דמכפרה תיקדום והנך לא													◇	פט:
הכא בחטאת הלויים עסקינן, ואע"ג דכי עולה דמי, קאמר רחמנא היא תיקדים.	רבינא:											!	◇	פט:
הואיל והתחיל במתנות גומר.	במערבא אמרי:											!	◇	פט:
דם חטאת ואיברי עולה, איזה מהן קודם? דם חטאת קודם מפני שמרצה, או דילמא איברי עולה קודמין מפני שהן כליל לאישים?	איבעיא להו:												◇	פט:
דם חטאת קודם לדם עולה	ת"ש:											!	◇	פט:
לדם עולה הוא דקדים, לאיברי עולה לא קדים.												!		פט:
איברי עולה קודמין לאימורי חטאת	אדרבה, מסיפא:											!	◇	פט:
לאימורי חטאת הוא דקדים, לדם חטאת לא קדים												!		פט:
אלא מהא ליכא למשמע מינה.												!	◇	פט:
דם עולה ואימורי חטאת, איזה מהן קודם? דם עולה קודם דקאתי מכה כליל, או דילמא אימורי חטאת קודמין דקאתי מכה מכפר?	איבעיא להו:												◇	פט:
דם חטאת קודם לדם עולה	ת"ש:											!	◇	פט:
דם חטאת הוא דקדים לדם עולה, אבל אימורי חטאת לא.												!		פט:
איברי עולה קודמין לאימורי חטאת	אדרבה, מסיפא:											!	◇	פט:
איברי עולה הוא דקדמי לאימורי חטאת, אבל דם עולה לא												!		פט:
אלא מהא ליכא למשמע מינה.												!	◇	פט:
דם עולה ודם אשם, איזה מהן קודם? דם עולה קודם דקאתי מכה כליל, או דילמא דם אשם קודם דמכפר?	איבעיא להו:												◇	פט:
דם חטאת קודם לדם עולה	ת"ש:											!	◇	פט:
אבל דם אשם לא.												!		פט:
בדין הוא דאיבעי למיתני: דם אשם, ואידי דבעא למיתני סיפא: איברי עולה קודמין לאימורי חטאת, דאי תנא לאימורי אשם, ה"א: לאימורי אשם הוא דקדמי, לאימורי חטאת לא קדמי, מש"ה תנא חטאת.												!	◇	פט:
חטאת קודם לאשם	ת"ש:											!	◇	פט:
חטאת הוא דקדמה ליה לאשם, אבל עולה לא												!		פט:
מאי לאו דם.												!	◇	פט:
לא, אימורים.												!	◇	פט:

<p>disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O</p>	<p>■ מימרא- statement ♪ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof</p>
<p>מקרא- key:</p>	

זבחים-כל התדיר		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מפני שדמה ניתן	דיקא נמי, דקתני:										■	■	◇	פט:
ש"מ.												■		פט:
חטאת קודמת כו'.													■	פט: <
אדרבה, אשם קדים, שכן יש לו קיצבה													♪	פט:
אפ"ה ריבוי דמזבח עדיף.													!	פט:
אשם קודם לתודה כו'.													■	פט: <
אדרבה, התודה ואיל נזיר קדמי, שכן טעונין לחם													♪	פט:
אפ"ה קדשי קדשים עדיפי.													!	פט:
תודה ואיל נזיר כו'.													■	פט: <
אדרבה, שלמים קדמי, שכן ישנן בציבור כביחיד													♪	פט:
אפילו הכי נאכלין ליום אחד עדיפי.													!	פט:
תודה ואיל נזיר, איזה מהן קודם? תודה קדמה שכן טעונה ד' מיני לחם, או דילמא איל נזיר קודם שכן יש עמו דמים אחרים?	איבעיא להו:												^	פט:
וז קודמת לזו, שזו טעונה ד' מיני לחם, וזו אינה טעונה אלא שני מיני לחם.	ת"ש:												!	פט:
והשלמים קודמין לבכור כו'.													■	פט: <
אדרבה, בכור קודם, שכן קדושתו מרחם ונאכל לכהנים													♪	פט:
אפ"ה מצות יתירות עדיפי.													!	פט:
הבכור קודם כו'.													■	פט: <
אדרבה, מעשר קודם, שכן מקדש לפניו ולאחריו													♪	פט:
אפ"ה קדושה מרחם עדיפא.													!	פט:
מעשר קודם לעופות כו'.													■	פט: <
אדרבה, עופות קדמי, שכן קדשי קדשים													♪	פט:
אפ"ה מין זבח עדיף.													!	פט:
אימורי קדשים קלים שיצאו לפני זריקת דמים - פסולין.	רבינא בר שילא:												■	פט:
מפני שהוא זבח וישנו קדשי קדשים דמיו ואימורין	ותנא תונא:												■	פט:
בשלמא אימורין ליתנהו בעופות, אלא דם מיהא איתיה													♪	פט:
אלא לאו קמ"ל: אימורין כי דמו, מה דמו לפני זריקה, אף אימורין קודם זריקה, וקא קרי להו קדשי קדשים ומה דמו מיפסל ביוצא, אף אימורין מיפסל ביוצא.													!	פט:
נימא מסייע ליה:													♪	פט:
בשר קדשים קלים שיצא לפני זריקת דמים - רבי יוחנן אמר: כשר	[רבי יוחנן]												♪	פט:
פסול	ריש לקיש:												♪	פט:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

זבחים-כל התדיר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
רבי יוחנן אמר כשר, הואיל וסופו לצאת	[רבי יוחנן]										ז	פס:
ר"ל אמר פסול, עדיין לא הגיע זמנו לצאת	[ריש לקיש]										ז	פס:
ע"כ לא פליגי אלא בבשר, אבל באימורין לא											ז	פס:
הוא הדין דבאימורין נמי פליגי, והא דקא מיפלגי בבשר? להודיעך כחו דר"ל, דאפילו בשר דסופה לצאת, אמר: עדיין לא הגיע זמנו לצאת.											!	פס:
לימא כתנאי:											ז	פס:
אימורי קדשים קלים שיצאו לפני זריקת דמים - ר"א אומר: אין מועלין בהן ואין חייבין עליהן משום פיגול נותר וטמא	[רבי אליעזר]										ז	פס:
מועלין בהן וחייבין עליהן משום פיגול נותר וטמא	רבי עקיבא:										ז	ז
מאי לאו בדהדר עיילינהו פליגי, ובהא פליגי											ז	ז
מיפסלי ביוצא	דמר סבר: [רבי אליעזר]										ז	ז
לא מיפסלי ביוצא	ומר סבר: [רבי עקיבא]										ז	ז
בדהדר עיילינהו כ"ע לא פליגי, והכא בדאיתנהו אבראי פליגי, ובהא פליגי	רב פפא:										!	ז
אין זריקה מועלת ליוצא	דמר סבר: [רבי אליעזר]										ז	ז
זריקה מועלת ליוצא.	ומר סבר: [רבי עקיבא]										ז	ז
בדאיתנהו אבראי כ"ע לא פליגי, בדעיילינהו לגוואי פליגי	והא רב פפא הוא דאמר:										ז	ז
ה"מ גבי שתי להם דלאו גופיה דזיבחה, אבל אימורין דגופיה דזיבחה הוא, בדאיתנהו אבראי פליגי.											!	ז
עופות קודמין כו'.											■	ז
אדרבה, מנחת קודמות, שכן ישנן בצבור כביחיד											ז	ז
אפ"ה מיני דמים עדיפי.											!	ז
מנחת חוטא כו'.											■	ז
אדרבה, מנחת נדבה קודמת, שכן טעונה שמן ולבונה											ז	ז
אפ"ה מנחת חוטא הבאה על חטא עדיפא, דמכפרת.											!	ז
מנחת סוטה ומנחת נדבה, איזו מהן קודמת? מנחת נדבה קדמה שכן טעונה שמן ולבונה, או דלמא מנחת סוטה קדמה שכן באה לברר עון?	איבעיא להו:										^	ז
מנחת חוטא קודמת למנחת נדבה	ת"ש:										!	ז
מנחת חוטא הוא דקדמה למנחת נדבה, הא - מנחת סוטה לא.											!	ז
מי קתני, מפני שהיא מכפרת? מפני שהיא באה על חטא קתני, והא נמי באה על חטא.											ז	ז
זו קודמת לזו, שזו באה מן החיטין וזו באה מן השעורין	ת"ש:										ז	ז
מאי לאו מנחת נדבה למנחת סוטה.											■	ז
לא, מנחת חוטא למנחת סוטה.											!	ז
תיפוק לי דהא מכפרת, והא לא מכפרת											ז	ז

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

זבחים-כל התדיר		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
ואלא מאי? מנחת נדבה, תיפוק לי דזו טעונה שמן ולבונה, וזו אינה טעונה שמן ולבונה											ז	◊	ז			
אלא חד מתרי טעמי נקיט.													◊	ז		
חטאת העוף קודמת כו'.													◊	ז		
מנא ה"מ?													^	ז		
(ויקרא ה) והקריב את אשר לחטאת ראשונה - מה ת"ל? אם ללמד שתקרב חטאת ראשונה, הרי כבר נאמר: (ויקרא ה) ואת השני יעשה עולה אלא זה בנה אב לכל חטאות שיקדמו לעולות הבאות עמהן, בין חטאת העוף לעולות העוף, בין חטאת בהמה לעולות בהמה, ואפי' חטאת העוף לעולות בהמה	דת"ר:												◊	!	ז	
הלכך: חטאת העוף לעולות העוף - מואת השני, חטאת בהמה לעולות בהמה - מדרבי רחמנא, חטאת העוף לעולות בהמה - מזה בנה אב.														!	ז	
כל מקום שנתחלפה חטאת - חטאת קודמת, וכאן עולה קודמת, כל מקום שבא על חטא - חטאת קודמת, וכאן עולה קודמת, וכל מקום ששנים באים תחת חטאת - חטאת קודמת, וכאן עולה קודמת	תא שמע, ר"א:												◊	ז	■	ז
למקראה הקדימה הכתוב.	רבא:												◊	!	ז	ז
פרים קודמין לאילים, ואילים קודמין לכבשים, כבשים לשעירים	תא שמע:												◊	ז	■	ז
מאי לאו דהג														ז		ז
לא, לנדבה, פרים קודמין לאילים - שכן נתרבו בנסכים, וכן אילים לכבשים, כבשים לשעירים - שכן נתרבו באליה.													◊	!		ז
פר כהן משיח קודם לפר העלם דבר של צבור, פר העלם דבר של צבור קודם לפר עבודת כוכבים, פר עבודת כוכבים קודם לשעירי עבודת כוכבים	ת"ש:												◊	ז	■	ז
ואע"ג דפר עבודת כוכבים עולה ושעירי עבודת כוכבים חטאת													◊	ז		ז
פר העלם דבר של צבור קודם לפר עבודת כוכבים	ואימא מרישא:												◊	ז	■	ז
בחד מינא מיהא לא קאמרינן - דחטאת קדמה														!		ז
כי קאמרינן בתרי מיני, דבתרי מיני מיהא אשכחן עולה דקדמה לחטאת													◊	ז		ז
חטאת עבודת כוכבים חסר א' (במדבר טו) לחטת כתיב.	אמרי במערבא משמיה דרבא בר מרי:												◊	!		ז
כמשפט כתיב בהו.	רבינא:												◊	!		ז
השתא דאתית להכי, אפילו תימא פרים דהג נמי כמשפטם כתיב בהו.													◊	!		ז
חטאת העוף ועולת בהמה ומעשר, איזו מהן קודם?	איבעיא להו:												◊	^		ז
תיקדום חטאת העוף														!		ז
איכא מעשר דקדים לה														ז		ז
ליקדים מעשר														!		ז
איכא עולת בהמה דקדמה ליה														ז		ז
תיקדום עולת בהמה														!		ז
איכא חטאת העוף דקדמה לה														ז		ז
מין זבה עדיף.	הכא תרגימו:												◊	!		ז
עיילא בה עולת בהמה בחטאת העוף ואגבהתה ממעשר.	במערבא אמרי:												◊	!		ז

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

זבחים-כל התדיר		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
כל החטאות שבתורה קודמות לאשמות, חוץ מאשם מצורע, מפני שהוא בא להכשר.												■	ז		
כל האשמות שבתורה באין בני שתים ובאין בכסף שקלים, חוץ מאשם נזיר ואשם מצורע, שהן באין בני שנתן ואין באין בכסף שקלים.													■	ז	
כשם שקודמין בהקרבת קודמין באכילתן.													■	ז	
שלמים של אמש ושלמים של יום, של אמש קודמין.													■	ז	
שלמים של אמש, חטאת ואשם של היום, שלמים של אמש קודמין, דברי ר"מ	[רבי מאיר]												◆	ז	
חטאת קודמת, מפני שהיא קדשי קדשים.	חכמים:												◆	ז	
וכולן הכהנים רשאים לשנות באכילתן, לאכלן צלויין ושלוקין ומבושלין ולתת לתוכו תבלי חולין ותבלי תרומה, דברי ר"ש	[רבי שמעון]												◆	ז	
לא יתן לתוכו תבלי תרומה, שלא יביא התרומה לידי פסול.	רבי מאיר:												◆	ז	
תדיר ומקודש, איזה מהם קודם? תדיר קודם משום דתדיר, או דלמא מקודש קדים דקדיש?	איבעיא להו:												◊	ז	
תמידין קודמין למוספין	תא שמע:												◊	ז	
ואף ע"ג דמוספין קדישי.													ז	צא	
אטו שבת למוספין אהנאי, לתמידין לא אהנאי?													!	◊	צא
מוספי שבת קודמין למוספי ראש חודש.	ת"ש:												◊	צא	
אטו ראש חודש למוספין דידיה אהני, למוספי שבת לא אהני?													!	צא	
מוספי ראש חודש קודמין למוספי ראש השנה	תא שמע:												◊	צא	
אע"ג דראש השנה קדשה.													ז	צא	
אטו ראש השנה למוספי דידיה אהני, למוספי ראש חודש לא אהני?													!	צא	
ד"א: ברכת היין תדירה וברכת היום אינה תדירה, ותדיר ושאינו תדיר תדיר קודם	תא שמע:												◊	צא	
אע"ג דברכת היום קדישה.													ז	צא	
אטו שבת לברכת היום אהנאי, לברכת היין לא אהנאי?													!	צא	
הלכה: מתפלל אדם של מנחה ואח"כ של מוספין.	תא שמע: דאמר רבי יוחנן												◊	צא	
אטו שבת לתפלת מוספין אהנאי, לתפלת מנחה לא אהנאי?													!	צא	
שלמים של אמש, חטאת ואשם של יום, שלמים של אמש קודמין	ת"ש:												◊	צא	
הא אידי ואידי דיום - חטאת ואשם קדמי ואע"ג דשלמים תדירי													ז	צא	
מצוי קאמרת? תדיר קמיבעיא לן, מצוי לא קמיבעיא לן.	רבא:												!	◊	צא
אטו מצוי לאו תדיר?	רב הונא בר יהודה לרבא:												ז	צא	
אוציא את הפסח שאינו תדיר, ולא אוציא את המילה שהיא תדירה	והתניא:												◊	צא	
מאי תדירה? תדירה במצות.													!	צא	
ואיבעית אימא: מילה לגבי פסח כי תדיר דמיא.													!	צא	

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

זבחים-כל התדיר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
תדיר ושאינו תדיר, וקדים ושחט לשאינו תדיר, מאי? מי אמרינן: כיון דשחטיה מקריב ליה, או דלמא יהיב לאחר דממרס בדמו עד דמקריב ליה לתדיר, והדר מקריב לשאינו תדיר?	איבעיא להו:										▲	◊
שלמים של אמש, חטאת ואשם של היום, שלמים של אמש קודם	רב חנינא מסורא, ת"ש:										◊	◊
הא דיום דומיא דאמש, וה"ד? דקדים שחטיה לשלמים, חטאת ואשם קדמי.											◊	◊
דלמא שלמים דאמש וחטאת ואשם דיום היכי משכחת לה? דשחטינהו לתרוייהו, אבל לא שחטינהו לתרוייהו תיבעי לך.											!	◊
ד"א: ברכת היין תדירה וברכת היום אינה תדירה, ותדיר ושאינו תדיר תדיר קודם.	ת"ש:										◊	◊
ה"ג דכיון דאתיין, כמאן דשחיטי תרוייהו דמי.											!	◊
הלכה: מתפלל אדם של מנחה ואח"כ של מוספין.	ת"ש: דא"ר יוחנן:										◊	◊
ה"ג כיון דמטי זמן תפלת מנחה, כמאן דשחיטי תרוייהו דמי.											!	◊
שחטו קודם חצות - פסול, מפני שנאמר בו (שמות יב) בין הערבים, קודם לתמיד - כשר, ויהא ממרס בדמו עד שיזרוק הדם.	רב אחא בריה דרב אשי לרבינא:										◊	◊
הכא במאי עסקינן - כגון דקדים שחטיה לתמיד ברישא.											!	◊
מתניתין נמי דיקא, דקתני עד שיזרוק הדם ולא קתני עד שישחוט ויזרוק דם, ש"מ.	רב אחא סבא לרב אשי:										■	■
ובכולן כהנים רשאים כו'.											■	<
מאי טעמא?											▲	◊
אמר קרא: (במדבר יח) למשחה - לגדולה, כדרך שהמלכים אוכלין.											!	◊
אם ראית שמן שהוא מתחלק בעזרה, אין צריך לשאול מהו, אלא מותר ריקקי מנחת ישראל ולוג שמן של מצורע, אם ראית שמן שהוא ניתן על גבי האישים, אין צריך לשאול מהו, אלא מותר ריקקי מנחת כהנים ומנחת כהן משיח, שאין מתנדבין שמן	רבי שמעון:										◆	■
מתנדבין שמן.	רבי טרפון:										◆	■
לדברי ר"ט, המתנדב שמן - קומצו ושיריו נאכלין מאי טעמא?	שמואל:										■	◊
קרוב מנחה, מלמד שמתנדבין שמן	דתניא:										■	◊
וכי מנחה, מה מנחה - קומצה ושיריה נאכלין, אף שמן - קומצו ושיריו נאכלין.											■	◊
אם ראית שמן שמתחלק בעזרה, אי אתה צריך לשאול מהו, אלא מותר ריקקי מנחת ישראל ולוג שמן של מצורע, שאין מתנדבין	רבי זירא: אף אנן נמי תנינא, א"ר שמעון:										■	◊
מכלל דמ"ד מתנדבין, מתחלק.											■	◊
אימא סיפא:	אמר ליה אביי:										◊	◊
אם ראית שמן שניתן על גבי אישים, אי אתה צריך לשאול מהו, אלא מותר ריקקי מנחת כהנים ומנחת כהן משיח, שאין מתנדבין שמן	[סיפא]										■	◊
מכלל דלמ"ד מתנדב, כולן לאישים											◊	◊
לאביי קשיא רישא, לרבי זירא קשיא סיפא											◊	◊
בשלמא לרבי זירא, רישא בשרים, סיפא בקומץ											!	◊
אלא לאביי קשיא											◊	◊
תנא רישא אטו סיפא.											!	◊

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-קודמת של פסקה story-מעשה</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
--	--

מקרא-kev:

זבחים-כל התדיר	מימרא	מאן דאמר	Talmud Navigator														
			א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י					
בשלמא סיפא תני משום רישא, אלא רישא משום סיפא מי תני?										ז					צא:		
אין										!						צא:	
תנא רישא משום סיפא.		אמרי במערבא:								!					◇	צא:	
יין כדברי ר"ע - לספלים, שמן כדברי רבי טרפון - לאישים		ת"ש:								ז					◇	צא:	
מאי לאו מדיין כולו לספלים, שמן כולו לאישים										ז					◇	צא:	
מידי איריא? הא כדאיתא והא כדאיתא.										!					◇	צא:	
כתנאי:															◇	צא:	
שמן לא יפחות מלוג		[רבנן]								◇					◇	צא:	
שלשת לוגין		רבי:								◇					◇	צא:	
במאי קמיפלגי?										^						צא:	
דון מינה ומינה דון מינה ואוקי באתרה איכא בינייהו		אמרוה רבנן קמיה דרב פפא:								!					◇	צא:	
מה מנחה מתנדבין אף שמן מתנדבין, ומינה, מה מנחה לוג שמן אף כאן לוג שמן, ומה מנחה קומצה ושיריה נאכלין, אף שמן קומצו ושיריו נאכלין.		דרבנן סברי:								!						צא:	
ואידך?										ז						צא:	
ממנחה, מה מנחה מתנדבין אף שמן מתנדבין, ואוקי באתרה, כנסכים, מה נסכים שלשת לוגין אף שמן שלש לוגין, ומה נסכים כולן לספלין אף שמן כולן לאישים.		[רבי]								!						צא:	
אי ממנחה מייתי לה רבי, דכ"ע דון מינה ומינה, אלא רבי מאזרח גמר לה.		רב פפא:													◇	צא:	
מי מצית אמרת הכי?		רב הונא בריה דרב נתן לרב פפא:								ז						צא:	
קרנן מנחה - מלמד שמתנדבין שמן, וכמה? שלשה לוגין		והתניא:								ז					◇	צא:	
ומאן שמעת ליה דאמר שלשה לוגין? רבי היא, וקא מייתי לה מקרבן										ז						צא:	
אי תניא תניא.		א"ל: [רב פפא]													◇	צא:	
המתנדב יין, מביא ומזלפו על גבי האישים מ"ט? אמר קרא: (במדבר טו) ויין תקריב לנסך חצי ההין אשה ריה ניהוח לה'		שמואל:													◇	צא:	
והא קא מכבי?															ז	צא:	
כיבוי במקצת לא שמיה כיבוי.															!	◇	צא:
איני?															ז	צא:	
המוריד גחלת מעל גבי המזבח וכיבה - חייב		והאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוב:													ז	צא:	
דליכא אלא האי.															!	צא:	
איבעית אימא: כיבוי דמצוה שאני.															!	◇	צא:
כלפי שנתנה תורה לתרום, יכול יכבה ויתרום? אמרת: לא יכבה		ת"ש, דתנא ר"א בן יעקב:													ז	צא:	
שאני התם, אפשר דיתיב ונטר.															!	◇	צא:
יין כדברי ר"ע - לספלים, שמן כדברי רבי טרפון - לאישים		ת"ש:													ז	◇	צא:

♦ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story ■ מקרא-key	■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	--

זבחים-כל התדיר		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
יין נסך לספלים, או אינו אלא לאישים? אמרת: לא יכבה.	ועוד תניא:										⚡	◇	צא:	
לא קשיא: הא רבי יהודה, הא ר"ש.											!	◇	צא:	
למימרא, דשמואל כר"ש סבירא ליה											⚡		צא:	
מכבין גחלת של מתכת ברה"ר בשביל שלא יזוקו בה רבים, אבל לא גחלת של עץ	והאמר שמואל:										⚡	◇	צא:	
ואי ס"ד כר"ש ס"ל, אפילו גחלת של עץ נמי?											⚡		צב.	
בדבר שאין מתכוין סבר לה כר"ש, במלאכה שאינה צריכה לגופה סבר לה כרבי יהודה.											!	◇	צב.	
נסכים שנטמאו, עושה להן מערכה בפני עצמן ושורפן, משום שנאמר: (ויקרא ו) בקודש באש תשרף.	רב הונא:											■	◇	צב.
הדם והשמן והמנחות והנסכים שנטמאו, עושה להן מערכה בפני עצמן ושורפן.	תניא נמי הכי:											■	◇	צב.
אייית לי בי עשרה, ואימא לך קמייהו: נסכים שנטמאו, עושה להן מערכה בפני עצמן ושורפן.	שמואל לרב חנא בגדתאה:											■	◇	צב.
הדרן עלך כל התדיר														

<p> disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story </p>	<p> statement-מימרא ■ ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof </p>
--	---

מקרא-**key**:

Talmud Navigator

זכאים-דם החטאת	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
דם חטאת שניתן על הבגד - הרי זה טעון כיבוס, אע"פ שאין הכתוב מדבר אלא בנאכלות, שנאמר: (ויקרא ו) במקום קדוש תאכל אחד הנאכלות ואחד הפנימיות - טעונות כיבוס, שנאמר: תורת החטאת, תורה אחת לכל החטאות.												צב. מ
חטאת פסולה - אין דמה טעון כיבוס, בין שהיתה לה שעת הכושר, ובין שלא היתה לה שעת הכושר.												צב.
איזו היא שהיתה לה שעת הכושר? שלנה, ושנטמאה, ושיצאת ואיזו היא שלא היתה לה שעת הכושר? שנשחטה חוץ לזמנה וחוץ למקומה, ושקיבלו פסולין את דמה.												צב. ◇
דם חטאת שניתן כו'												צב. ג
ואי תורה אחת לכל חטאות, אפילו חטאת העוף נמי												צב. ⚡ ◇
יכול תהא דם חטאת העוף טעון כיבוס? ת"ל: (ויקרא ו) זאת אלמה תניא:												צב. ⚡ ◇
אמר קרא: (ויקרא ו) תשחט, בנשחטות הכתוב מדבר.	ר"ל משום בר קפרא:											צב. ! ◇
ואימא: בנאכלות הכתוב מדבר, כדכתיב: במקום קדוש תאכל, אבל פנימיות לא												צב. ⚡ ◇
רבי רחמנא תורת.												צב. ! ◇
אי הכי, אפילו חטאת העוף נמי												צב. ⚡
מיעט רחמנא זאת.												צב. !
ומה ראית?												צב. ⚡
מסתברא דחטאת בהמה פנימיות ה"ל לרבוויי, שכן, בהמה כמותה ושחיטה כמותה, שחיטת צפון, וקבלת כלי, וקורן, ואצבע, וחודה, ואישים.												צב. ! ◇
אדרבה, חטאת העוף הוה ליה לרבוויי, שכן חוץ כמותה ואכילה כמותה												צב. ⚡
הנך נפישין.												צב. !
אמר קרא: (ויקרא ו) יאכלנה, יאכלנה לזו ולא לאחרת, בנאכלות מיעט הכתוב.	רב יוסף:											צב. ! ◇
ואלא זאת ל"ל?												צב. ⚡
אי לא זאת, הוי אמינא יאכלנה אורחיה דקרא, קמ"ל.												צב. ! ◇
אמר קרא: (ויקרא ו) אשר יזה, בניזאות הכתוב מדבר.	רבה:											צב. ! ◇
אע"פ שאין הכתוב מדבר אלא בנאכלות	והא תנא:											צב. ⚡ ◇
לענין מריקה ושטיפה, אבל לענין כיבוס (ויקרא ו) אשר יזה כתיב.												צב. ! ◇
אי הכי, אחד הנאכלות ואחד הפנימיות, אחד הפנימיות ואחד הנאכלות מיבעי ליה												צב. ⚡
תני: אחד הפנימיות ואחד הנאכלות.												צב. ! ◇
אי הכי, חטאת העוף נמי												צב. ⚡ ◇
מיעט רחמנא זאת.												צב. ! ◇
אי הכי, חיצונה נמי לא												צב. ⚡
ריבה רחמנא תורת.												צב. ! ◇
ומה ראית?												צב. ⚡

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה	statement-מימרא ■ ⚡ קושיא- ^ שאלה- ! תירוץ- ■ ראייה-proof
central point for summary and review insertion of an earlier segment	
מקרא-key:	

זכאים-דם החטאת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	צב:
מסתברא חטאת בהמה הוה ליה לרבוויי, שכן בהמה, שחיטת צפון, וקבלת כלי, וקרן, ואצבע, וחודה, ואישים.												!	צב:
אדרבה, חטאת העוף הו"ל לרבוויי, שכן הזאה כמותה												⚡	צב:
הנך נפישין.												!	צב:
חטאת העוף שהכניס דמה בצוארה בפנים, מהו? צוארה ככלי שרת דמי ומיפסיל, או דלמא כצואר בהמה, מדמה אמר רחמנא - ולא בשרה?	בעי רבי אבין:											^	צב:
פירכסה ונכנסה לפנים וחזרה - כשירה	ת"ש:											⚡	צב:
הא הכניסה - פסולה.												⚡	צב:
וליתעמיך, גבי קדשי קדשים												!	צב:
פירכסה ויצאה לדרום וחזרה - כשרה	דקתני:											!	צב:
הא הוציאה הוא - פסולה?												!	צב:
אלא האי יצתה לחוץ איצטריכא ליה, ה"נ יצתה לחוץ איצטריכא ליה.												!	צב:
חטאת העוף שנשפך דמה על הרצפה ואספה, מהו? - אצרוכיה הוא דלא אצרוכיה רחמנא כלי שרת והלכך אוספו וכשר, או דלמא מיפסל פסל ביה רחמנא כלי שרת והלכך אוספו ופסול?	בעי רבי אבין:											^	צב:
יכול יהא דם חטאת העוף טעון כיבוס? תלמוד לומר: זאת	רבא, ת"ש:											⚡	צב:
ואי ס"ד מיפסל פסיל ביה רחמנא, תיפוק לי דהא אפסיל לה באויר כלי												⚡	צב:
במדביק כלי בצוארה.	רב הונא בריה דרב יהושע:											!	צב:
ניתו מבגד לבגד, מהו? מבגד קמא אידיחי ליה לכיבוס, או דלמא לא שנא?	בעא מיניה לוי מרבי:											^	צב:
זו שאלה	א"ל: [רבי]											○	צב:
טעון כיבוס ממה נפשך, אי אוספו וכשר - הא כשר, ואי אוספו ופסול - אנא כרבי יעקב ס"ל	[רבי]											!	צב:
היתה לו שעת הכושר ונפסלה - דמה טעון כיבוס.	דאמר: [רבי יעקב]											!	צב: